

Будуємо Оселю

Касандра Лі

Перекладено Іриною Лосицею

Ми з повагою визнаємо, що ця книга була створена на основі реалій та охоплює історії дітей, які проживають у Ногодзіванонге на території Мічі Саагіг та на традиційній території народів Мічі Саагіг і Чіппева за Договором 20. Ми висловлюємо свою вдячність за те, чому вони вчать нас.

Спасибі усім дітям, які переселилися в нові та дивні місця, з особливою подякою дітям, які поділилися своїми історіями для створення цієї книги.

Це почалося з замітки.

Одного разу моя колега з Центру Нових Канадців розповіла мені історію про новоприбулих дітей, яких вона підтримувала, і які вперше в житті спробували піцу. Піца - це те, що знають і обожнюють багато дітей у Північній Америці. Але для цих дітей смакування піци було новим, і вони не чекали чогось незвичайного. Вона також розповіла мені про багато інших перших моментів, які ці діти пережили, коли оселилися: вивчення англійської мови, відвідування школи, великих супермаркетів, сніг і зима.

Це змусило мене замислитись. Як новоприбулі діти переймаються цим новим досвідом – хорошим і поганим? Як вони надають сенс речам коли переживають міграцію? Чому ми можемо у них навчитися?

Це змусило мене обмірковувати. Обмірковувати свій власний досвід дитини-іммігранта, орієнтування в новому краєвиді, не знаючи значення слова «іммігрант». Лише пізніше в житті я почав розуміти.

Того дня я написала на стікері: «Документуй історії новоприбулих дітей, які вперше потрапили до Канади». За своїм досвідом я знав, що діти та молодь, які нещодавно прибули до країни, переживають міграцію та залагоду не так, як дорослі.

Діти-новачки мають унікальну точку зору, про яку слід розповісти.
Через рік з цього стікера народилася ідея дитячої книги. Це могла би бути книга, наповнена історіями дітей-новачків, де інші новачки могли б побачити відображення своїх історій.

Щороку Центр Нових Канадців обслуговує понад 1000 клієнтів. З них 200 – це діти віком до 12 років. Вони зараз переживають цей досвід і мають багато історій, якими вони можуть поділитися.

Ця книга написана та проілюстрована новачком в Канаді та містить історії шести дітей, які живуть і ходять до школи в Ногоджіванонг-Пітерборо, Онтаріо, Канада. Вони родом із Сирії, Казахстану, Мексики та Пакистану.

Ця книга для всіх дітей, які прибули до Канади і побудували тут оселю. Ми бачимо вас.

Дякуємо нашим спонсорам, які зробили цей проект можливим, дітям, які щедро поділилися своїми історіями, і велика подяка Касандрі Лі за партнерство з нами, щоб втілити цей проект у реальність.

Приємного читання!

Бішам К. Рамутар
Координатор проекту створення дитячої книги Будівництво оселі
Спеціаліст з комунікацій та взаємодії з громадськістю, Цетр Нових Канадців

United Way
Peterborough & District
uwpeterborough.ca
David Goyette and Victoria Pearce Arts Fun

Цей проект був здійснений на замовлення Цетру Нових Канадців.

NEW CANADIANS CENTRE PETERBOROUGH

Ми дякуємо нашим щедрим спонсорам та донорам за їхню підтримку.

Будуємо Оселю

Касандра Лі

Цетр Нових Канадців

Це історія про дітей, які перетнули землі та океани, щоб жити в нових місцях з дивними та незнайомими поняттями.

Коли літак приземлився, ми відчули полегшення і були щасливі, що прибули. Після такої довгої виснажливої подорожі ми були підсмажені.

Наші очі були втомлені і важкі, ми трималися за руки мами, боячись загубитися в пожвавленому аеропорту з великою кількістю людей.

Я запитав: «Ми вже вдома?» Сонце давно зайшло.

Ми увійшли до незнайомого будинку. Знайшли вимикачі світла. Я шпигував за маленькою мишкою?

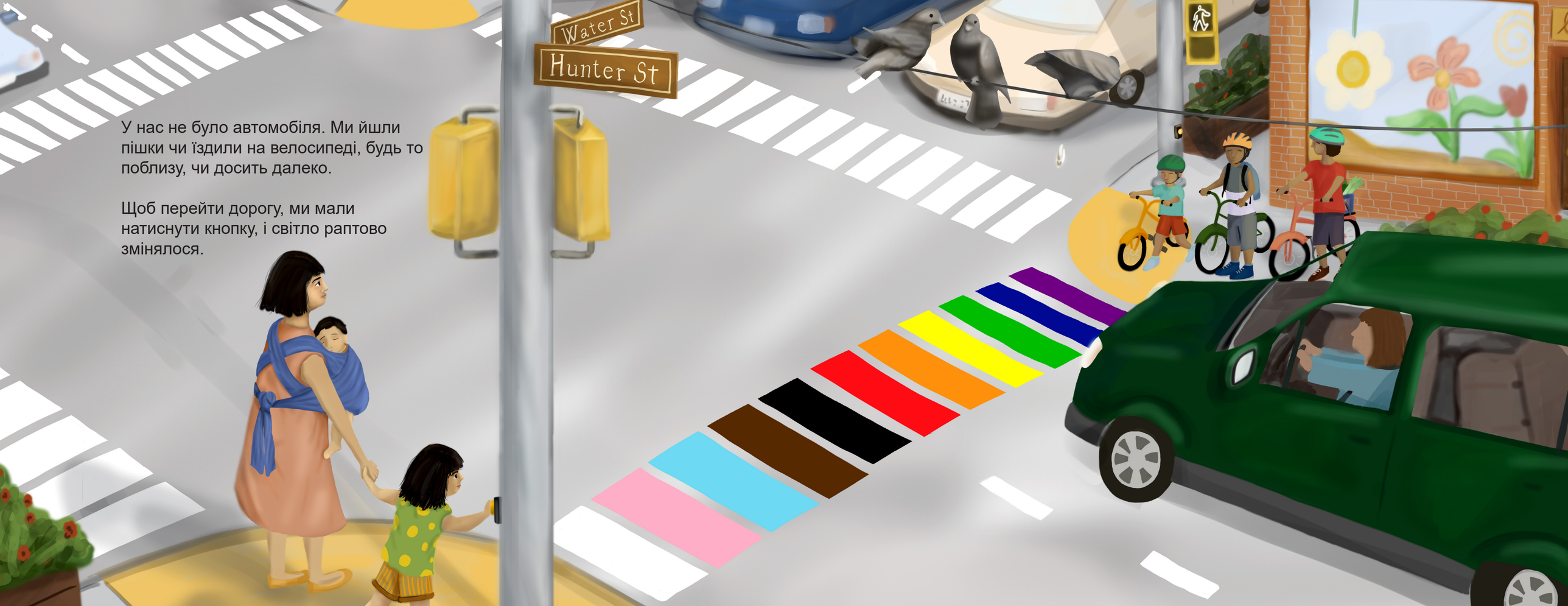
Де була ванна кімната? Підлога скрипіла? Ми хотіли дати відпочинок утомленим, намандрованим ногам.

Нарешті ми змогли спокійно поспати.

У нас не було автомобіля. Ми йшли пішки чи їздили на велосипеді, будь то поблизу, чи досить далеко.

Щоб перейти дорогу, ми мали натиснути кнопку, і світло раптово змінялося.

Під час походу по магазинах з татом, якщо ми знаходили щось солодке, він міг дати нам дводолларову монету і купував солодощі.

Мамини домашні страви завжди були на першому місці, якщо то був мій вибір щодо їжі. Ми могли б купити те ж саме в магазині, але мамин рецепт завжди був неперевершений.

Коли літо закінчилося, було одне просте правило. Мої сестри, брати і я - всі мали піти до школи.
Я переконався, що мої черевики були щільно зав’язані, і обережно упакував сумку, так що усе було зроблене як слід.

Будівля була величезною, високою і сірою. Я знав і міг сказати лише п’ять слів.

Hi

How are you?

Bye

Під час перерви мої однокласники не прийшли сказати: «Привіт».
Це був перший день школи, і я не грав.

Я сидів і в’язав гачком.

Я відчував себе самотнім.
Я хотів додому.

Я запитав у батьків: «Наше свято закінчилося?» Вони відповіли: «Це тепер наш дім, хоча в Канаді холодніше».

Я підняв обидві свої пухнасті брови: «Назавжди?І ми ніколи не повернемося назад?» Я відразу захотів взяти свію валізу і пакувати речі.

Вони обійняли мене.

“Прийде час коли це місце стане чудовим. Нам потрібно просто набратися терпіння і чекати”.

У школі всі швидко розмовляли англійською. Слова зі свистом входили мені в уха та вилітали, і їх було важко розрізнити.

Як би я не сподівався, ніхто не міг говорити мовою, якою міг розмовляти я. У понеділок я не міг дочекатися кінця тижня.

Для шкільного подвір’я я вивчив такі прості слова: «Хочеш пограти?» і переконався, що мене почули.
Я був щасливий, коли хтось просив мене пограти. Знайомство з новими друзями покращило мій день.
Набравшись сміливості, я побачив, що школа зовсім не була страшною. Те що я знайшов нових друзів допомогло мені вистояти.

З друзями життя в Канаді перестало бути сумним і сірим
Воно перетворилося на барвистий букет.

Ми мандрували човнами та побачили поблизу бабок.

Ми гойдалися разом із хвилями через озера.

Ми будували форти в Джексон-парку, аж поки не наступала темрява.

Ми грали листям, коли воно падало з дерев.

Ми носили важкі кожухи і робили людей зі снігу.

Ми швидко котилися вниз пагорбами, і наші серця билися від гострих відчуттів.

Вдома ми цінували сімейний час. Вечори з попкорном піднімали нам настрій.
На святкування ми ділилися багатьма тортами. Я б хотів, щоб ви могли скуштувати те, що пече моя мама.

Ми розмовляли нашою мовою, щоб не забути. До речі, мені це подобалося, тому що це був наш секрет.

Ми святкували такі свята, як Новий Бог, Дівалі та Ід. Наша культура — це частина нас, яка нам завжди буде потрібна.

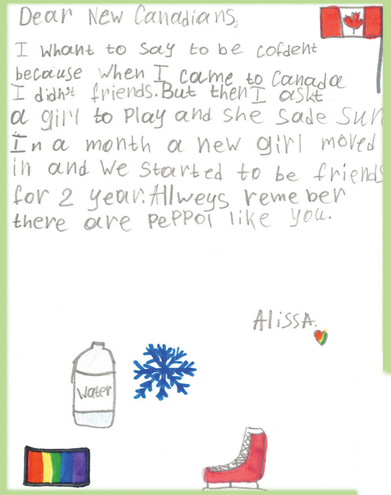
Ми будували будинок, щоб назвати його нашим власним будинком.

Все - дружба та досвід - допомогли мені побачити, що ми в безпеці у чудовому місці.

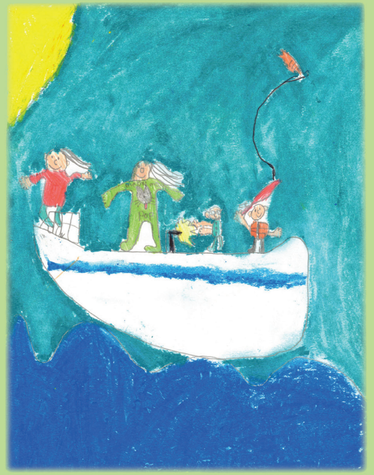

“Будівництво оселі” створено із збірки історій, розказаних шістьма дітьми, які переїхали до Канади. Кожна дитина запропонувала унікальний погляд на свій переїзд та адаптацію до канадського життя. Діти створювали твори мистецтва, які поєднувалися з їхніми розповідями.

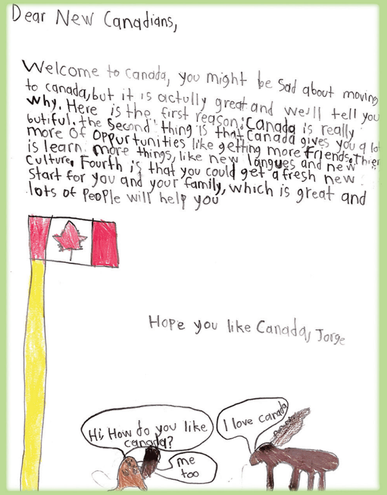

Im in canda
Im new in canda
Canada flag is red
But canada is green
and very much clean
I love canada
People are good
Looks like everybuddy has a dog
People Look different in my find
But they all are kind
I am new in canada
I Love to be in canada

Dear New Canadians,
Welcome to canada, you might be sad about moving to canada, but it is actully great and we'll tell you why. Here is the first reason: Canada is really butiful. the Second thing is that canada gives you a lot more of opportunities like getting more friends, things is learn more things, like new langues and new Culture. Fourth is that you could get a fresh new start for you and your family, which is great and lots of People will help you
Hope you like Canada, Jorge
Hi! How do you like canada?
I love canada
me too

1+1=2 +2=4 +4 =8 +8=16
Happy B-day
Thanks
Presents

Pumpkin Patch

yay

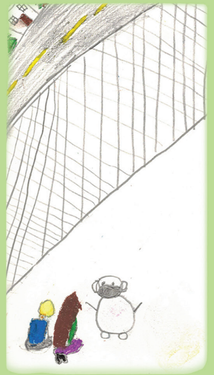

Me
dad
MoM

Things
I
of
canada

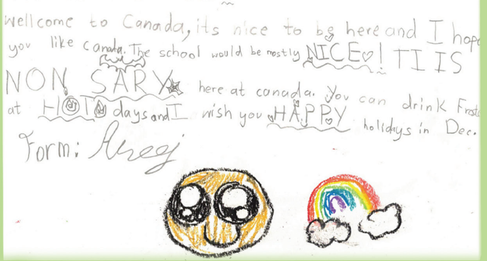

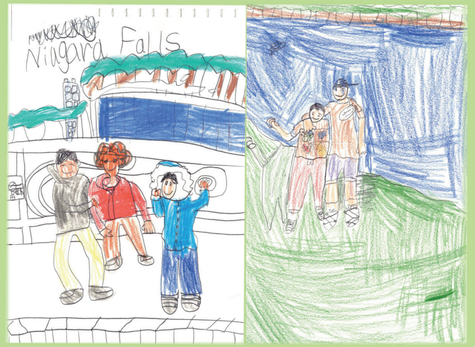

Dear New Canadians!
Welcome to Canada, its nice to be here and I hope you like canada. The school would be mostly NICE@! TI IS NON SARY here at canada. You can drink Frist at HOT days and I wish you HAPPY holidays in Dec.
Form: Meej

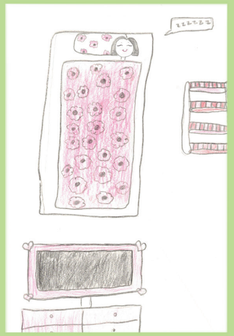

Thanks
Good Job
Smile

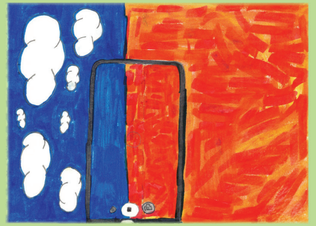

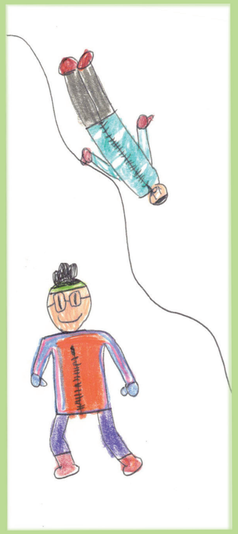

Niagara Falls

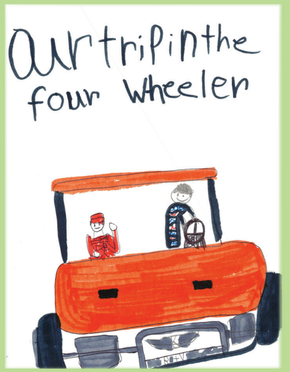

Our trip in the four wheeler

Welcome

Касандра Лі — азіатсько-американська дитяча письменниця та ілюстраторка. У 2019 році вона переїхала до Канади, а зараз живе в Пітерборо, Онтаріо.
Касандра викладає в школі Монтессорі. «Будуємо Оселю» — це її друга книжка для дітей.

Більше її робіт можна знайти на casandralee.com

Заснований у 1979 році, Центр нових канадців Пітерборо - New Canadians Center Peterborough (NCC) - є неприбутковою благодійною організацією, яка займається підтримкою іммігрантів, біженців та інших новоприбулих в регіони Пітерборо і Нортумберленд.

Відвідайте nccpeterborough.ca для отримання додаткової інформації.

ISBN 9781777856106